

af mangler i usunde boliger som om at skabe tidssvarende boliger, og det skal der også i den kommende tid være plads til.

Boligministeren siger selv i det debatoplæg, der blev sendt ud i marts 1996, at opgørelsen viser, at selv om der er sket et væsentligt fald i antallet af boliger med installationsmangler, et fald på omkring 41 pct., eksisterer der stadig i 1995 et højt absolut antal boliger med installationsmangler, og derfor er det naturligt at tale om behovet for den brede vifte.

Tilsvarende skal jeg heller ikke lægge skjul på, at når der tales om større fleksibilitet i den økonomiske støtte til byfornyelse, er det for os helt afgørende at fastholde, at lejerne, når vi taler om den tunge byfornyelse, ikke magter at betale mere. Jeg synes også, det er rimeligt at erindre om, som det også sker i boligministerens redegørelse, at det faktisk ikke er mere end 2 år siden, vi sidst kiggede på prisfastsættelsen for den tunge byfornyelse.

Taler vi så til gengæld om helhedsløsninger, tror jeg, det er væsentligt samtidig at få pointeret, at det her altså ikke kun er et spørgsmål om at finde nye penge, men derimod om at kunne bruge de midler, som allerede i dag bliver brugt, bedre ved at tage fat med en ny og bedre koordineret indsats.

I den forbindelse har vi i øvrigt mærket os boligministerens tilkendegivelse om, at der fremover bør etableres økonomiske, juridiske mekanismer, som sikrer, at den foretagne byfornylsesinvestering fastholder ejendommens værdi. Tankevækkende er det jo, hvad en sådan sikring havde betydet, om den tilbage i tiden havde været indført. Der er ingen tvivl om, at en meget stor del af de meget store projekter til de meget store penge, vi har været igennem i de senere år, klart er et udtryk for, at der ikke kontinuerligt er sket den vedligeholdelse, som der burde være foretaget, og derfor en meget positiv hilsen og opbakning til, at vi fremover vil se en sådan sikring gennemført.

Det er også med glæde, vi noterer os boligministerens målsætning om at øge interessen for bedre byggeskik og god arkitektur i forbindelse med byfornyelsen, det være sig både med hensyn til at værne om kvaliteter i de eksisterende bygninger og bymiljøer, samtidig med at der skabes bedre mulighed for nybyggeri som led i etableringen af en bedre sammenhæng mellem kvalitet og pris.

Jeg har også i den forbindelse set, at boligministeren lægger op til overvejelser om at åbne

mulighed for at opføre nybyggeri som led i byfornyelsen med almindelig byfornylsesfinansiering. Det betyder selvfølgelig ikke, at der ikke fortsat vil skulle gennemføres ombygninger, hvor ombygningsudgiften overstiger en konkurrerende nybyggerudgift, idet ombygning/nybyggeri ikke alene baserer sig på økonomiske overvejelser, men også inddrager andre aspekter, herunder frednings-, bevaringsmæssige, kulturhistoriske, arkitektoniske samt andre bygningsmæssige aspekter. Men med mulighed for at kunne gå ind og finansiere huludfyldning m.v. med byfornylsesfinansiering er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at det vil give en lidt anden udvikling end den, vi har set i de foregående år.

Roses bør boligministeren også for at målrette initiativerne for en grøn bygge- og boligpolitik. Vi er enige i, at forudsætningerne for, at handlingsplanen fra 1995 kan opfyldes, er, at der gennemføres helhedsorienterede løsninger, som inddrager en samlet vurdering af ressourceforbrug, miljøbelastning og naturindhold, og hvor beboere såvel som andre lokale kræfter medinddrages.

Vi har taget små skridt i forbindelse med revision af lov om privat byfornyelse, men der er ingen tvivl om, at der kan tages mange, og at der er behov for at tage mange og større skridt i et forsøg på at stimulere til en øget økologisk og miljømæssigt rigtig adfærd.

Nævnes bør også de muligheder, boligministeren lægger op til, hvad angår vores landsbyer og mindre bysamfund, som helt klart har et stort behov for istandsættelse af nedslidte boliger, og hvor vi må konstatere, at kommunerne ikke i væsentligt omfang har anvendt offentlige byfornylsesmidler. Så meget mere forekommer ideerne om lokale fonde eller lignende som værende nogle meget spændende aspekter, som jeg i den grad synes der er grundlag for at kigge nærmere på i det næste stykke tid.

Det er svært på den korte tid, der er til rådighed her i dag, at komme rundt om de mange hjørner, som boligministeren ikke bare har i sin redegørelse, men som fremtidens byfornyelse rent faktisk har behov for. Men heldigvis er debatten i dag, som jeg startede med at sige, ikke udtryk for en afslutning på diskussionen, men et led i de kommende måneders fortsatte debat.

Jeg skal derfor på Socialdemokratiets vegne give udtryk for, at vi med forventning ser frem til de kommende måneders debat og efterføl-